

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Святий Кіран, католик

Церква в Кемпбелтауні та Айлі

Ceann Loch Chille Chiarain

16 серпня 2026 року

Урочистість

Успіння Пресвятої

Діви Марії

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

20-й тиждень звичайного часу

Вівторок: **Свята Меса, 18:00**

Середа: Поклоніння та ранкова молитва, 9:30; **Свята меса, 10:00**

Група обговорень і кави, 10:30 ранку

П'ятниця: Молитва середини ранку, 9:50; **Свята меса, 10:00**

Наступних вихідних:

Субота, 22 серпня, **Вічна меса, 18:00**

Неділя, 23 серпня, **21-й неділя за звичайним часом, Свята Меса, 10:00**

Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-коли за запитом.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, острів Айла

16 серпня: **Свята Меса, 16:00**

6 вересня, **Свята Меса, 16:00**

Відповідь на псалом

Праворуч від вас стоїть королева в золоті Офір.

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

Марія була піднята на небеса;

Військо ангелів радіє.

Алілуя.

Антифон причастя

*Усі покоління називатимуть мене благословенним,
бо той, хто могутній, зробив для мене великі справи.*

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК 19-ГО ТИЖНЯ

17 СЕРПНЯ 2026

Шпаківник із льодяного льодяника і п'ять зимових пальто

Ось духовна вправа, яка завжди змушує вас задуматися: подумайте, скільки часу знадобиться вашим вижившим, щоб прибрати ваші шафи, підвал, горище та гараж. Якщо ти робив це для інших, ти знаєш, що люди тримаються за найдивніші речі. Іноді це з сентиментальних причин, а іноді — без жодної причини. Може бути нещастя, коли відмовляєшся від того, що маєш, але є й страждання в тому, щоб триматися обома руками. Можливо, хтось чекає, щоб отримати ці додаткові пальта — але, можливо, не шпаківник із паличок льодяників.

Сьогоднішні читання: Єзекіїль 24:15-24; Матвія 19:16-22. *«Коли молодий чоловік почув цю заяву, він пішов сумним, бо мав багато речей.»*

ВІВТОРОК 19-ГО ТИЖНЯ

18 СЕРПНЯ 2026

Щось, чим не варто пишатися

У перші століття Церкви великий богослов і єпископ святий Августин Гіппонський розглядав одне з найбільших людських питань: звідки беруться зло і гріх. Як християнин, він прийняв біблійну історію про непокору Адама і Єви єдиному правилу, яке дав їм Бог. Але чому, замислився Августин, вони зробили б таке? Він зосередився на ваді людського характеру: гордості. Гордість за Августина означала, що ти забув, що тебе створили. Ти відвернувся від Бога і жив так, ніби Бога не існує. Він бачив цей гріх як той, з якого походять усі інші, і мав рацію: гріх веде тебе від Бога і інших у себе. Як можна перейти від егоцентричності до іншоцентричності?

Сьогоднішні читання: Єзекіїля 28:1-10; Матвія 19:23-30. *"Бо ти гордий серцем, ти кажеш: 'Я — бог!'"*

СЕРЕДА 19-ГО ТИЖНЯ

19 СЕРПНЯ 2026

Де закінчується благодійність

"Благодійність починається вдома." Мало хто

з нас сумнівається у мудрості та головному обов'язку піклуватися про свої сім'ї, райони та громади. Але для багатьох обов'язок благодійності часто здається таким, що закінчується і вдома. Ми можемо вагатися передавати свої кошти іншій нужденній парафії або допомагати чужій родині з нашими обмеженими ресурсами. Але що, якби ми серйозно сприймали людську родину як справжніх сестер і братів? Коли дім і сім'я — це широкі поняття, то благодійність удома має велике значення. **Сьогоднішні читання:** Єзекіїля 34:1-11; Матвія 20:1-16. *"Горе пастухам Ізраїлю, які паслися самі! Хіба пастухи не повинні випасувати овець?"*

ЧЕТВЕР: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО

БЕРНАРДА, АБАТА, ЛІКАРЯ

20 СЕРПНЯ 2026

Якщо ти її побудуєш, покоління прийдуть Багато туристів, які відвідують Європу, врешті-решт відвідують визначні місця в тому чи іншому мальовничому середньовічному монастирі. Можливо, вам важко уявити час, коли такі спокійні місця були на передовій сучасного світу — місця, сповнені працьовитої діяльності, де любов до навчання та читання зберігалася і посилювалася на благо ще не народжених поколінь. Бернар Клервоський, середньовічний монастирський реформатор, відіграв ключову роль у заснуванні майже 70 таких великих центрів. Подякуйте сьогодні тим, хто створював із поглядом у майбутнє. Як ти зробиш те саме?

Сьогоднішні читання: Єзекіїля 36:23-28; Матвія 22:1-14. *"Я дам тобі нове серце і вселю в тебе новий дух."*

П'ЯТНИЦЯ: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО

ПІЯ Х, ПАПИ

21 СЕРПНЯ 2026

Частіше комуна

Оскільки він був першим папою, який жив у сучасну епоху технологій, ми знаємо про Папу святого Пія Х, ніж про багатьох інших. Його життя та служіння є захопливою історією, але сьогодні пам'ятаємо його як

лідера, який наголошував на простоті та бідності. "Я народився бідним, я жив бідним і помру бідним." Його також пам'ятають як папу, який заохочував часте причастя, а не раз чи двічі на рік, як це було звично. Зміна його практики також сприяла частому святкенню таїнства Покаяння в підготовці до прийняття Євхаристії. Незабаром беріть участь у цих таїнствах разом.

Сьогоднішні читання: Єзекіїля 37:1-14; Матвія 22:34-40. *"Люби ближнього свого, як себе."*

СУБОТА: МЕМОРІАЛ БОГОРОДИЦІ,

МАТЕРІ ТА ЦАРИЦІ

22 СЕРПНЯ 2026

Королева на день?

Влада швидкоплинна. Світські правителі одного дня на вершині, наступного — усунуті. Але королівство Марії триває. Традиційна молитва проголошує: «Нам потрібна Мати і Материнське Серце. Ти для нас — світлий світанок, який розсіює нашу темряву і вказує шлях до життя. Даруй, щоб усі серця, домівки й народи визнали твої права як Матері і Королеви.» Традиційно в цей день Марію «вставляли на трон» у домівках, виставляючи її образ і даруючи їй квіти. Коли тобі потрібне материнське серце, щоб прийняти тебе, у Мері завжди є місце для ще одного.

Сьогоднішні читання: Єзекііль 43:1-76; Матвія 23:1-12. *"Найвеличніший серед вас має бути вашим слугою."*

Читання до урочистості Успіння Пресвятої Діви Марії

Об'явлення 11:19а; 12:1-6а, 10аб.

Жінка, одягнена в сонце, з місяцем під ногами.

Пс 45(44):10. 11. 12. 1

Король цінує красу і заслуговує на шану.

1 Коринтян 15:20-27

Христос — перші плоди, потім ті, хто належить Христу.

Луки 1:39-56

Той, хто могутній, зробив для мене великі справи; він підняв тих, хто має скромний стан.

Слова на Слові

Книга Одкровення дає нам яскраву картину: дракон чекає, поки жінка народить, щоб знищити її дитину. Але дитину піднімають до Бога, і жінка зберігається в безпеці в місці, яке Бог підготував для неї (пор. Обкр. 11:19а; 12:1, 3–6а, 10аб).

Не потрібно багато, щоб зрозуміти, що сьогодні християни живуть посеред серйозної духовної боротьби. Щодня ми бачимо, як зло чинить опір Богові різними способами: брехнею, нехтуванням правильним, бажанням використовувати інших, актами руйнування і навіть божевільям повного знищення життя. Іноді християни можуть почуватися слабкими та ізольованими. Багато хто робить вигляд, що цієї битви не відбувається, тоді як інші граються з небезпекою, не замислюючись. Навіть вірні християни можуть втомитися, виснажити та розчаруватися під тиском.

Але остаточний результат не залежить від нас. Бог — той, хто бореться зі злом, і в Христі перемога над гріхом і смертю вже здобута. Наша роль — не контролювати результат, а залишатися стійкими і вірними на боці Бога, довіряючи силі Його любові. Він поведе нас і

весь світ до місця, яке Він підготував.

"Слухай, о доню; Слухай і слухай: забудь своїх людей і дім батька. Так само король бажатиме твоєї краси. Він твій господь, віддай йому шану» (пор. Пс 45).

Бог шукає кожну людину і прагне наблизити нас. Писання використовує багато образів для цього: батька, матері та подружжя. Кожен із них демонструє глибину і ніжність Його любові. У кожній людській людині є краса, якою Сам Бог насолоджується, і Він відданий порятунку та захисту її.

Втім, багатьом із нас важко в це повірити. Ми запитуємо себе: що може бути прекрасним у мені? Що в мені може бути гідним любові чи радості? Але навіть коли ми цього не бачимо, Бог може. Ось чому важливо дозволяти себе приваблювати Його любові: дивитися, слухати, дякувати і дозволяти Йому сказати нам, ким ми є насправді в Його очах.

"Бо як через людину прийшла смерть, так і через людину прийшло воскресіння мертвих. Бо як у Адама всі помирають, так і в Христі всі будуть оживі. Але кожен у своєму порядку» (див. 1 Кор 15:20–26).

Святий Павло ставить Адама і Христа поруч і показує нам два абсолютно різні способи реагування на Бога. Обом було дано все. Адам відповів недовірою, і результатом була загибель: смерть, плутанина, безлад, духовна порожнеча і хватка сил, спрямованих проти людства. Христос, однак, відповідає з повною довірою та повною покорою Отцю. Ця послух веде до Воскресіння, і в Воскресінні все змінюється навпаки.

Це не просто урок про минуле. Це те, що пронизує кожне людське серце. У кожному з нас існує боротьба між шляхом Адама і шляхом Христа. Ми часто відчуваємо розрив між цими двома. Можливо, це тому, що ми ще не повністю прийняли життя Воскресіння, яке Христос вільно нам пропонує: нове життя, новий порядок, відновлений у Ньому згідно з Божим планом з самого початку.

"І блаженна та, що вірила, що буде здійснення того, що їй було сказано Господом.' І Марія сказала: «Душа моя величить Господа, і дух мій радіє Богу, Спасителю моєму.» (пор. Лк 1:39–56).

Під час зустрічі Марії з її кузиною Єлизаветою ми бачимо початок її подорожі з Христом. Навіть у цей ранній момент привітання Єлизавети допомагає Марії ясніше побачити, що Бог зробив у ній. Хтось інший усвідомлює велич Божої справи у своєму житті, і це допомагає їй глибше радіти цьому.

У певному сенсі Євангеліє починається з благословення, промовленого над Марією та Дитятком, якого вона несе. Урочистість Успіння показує, що благословення принесено до повної слави: Марія піднята на небо, тілом і душею, бо вона повністю віддала себе Ісусу і повністю відкрила себе Божій благодаті. Однак у Magnificat, яку Церква продовжує молитися, Марія також вказує поза межами себе. Її пісня — це не лише про її власну радість. Це також ніжне пророцтво про спасіння, яке обіцяє Бог. Вона вказує на воскресіння тіла і душі, обіцяне всім, хто дозволяє собі бути прийнятим Божою благодаттю і хто прагне повністю належати Христу.

У любові Христові,
Отець Ентоні

38 МАЙСТРІВ ЗОЛОТОГО ВІКУ ІКОН: АНДРІЙ РУБЛЬОВ (БЛ. 1360/1370 – БЛ. 1427/1430)

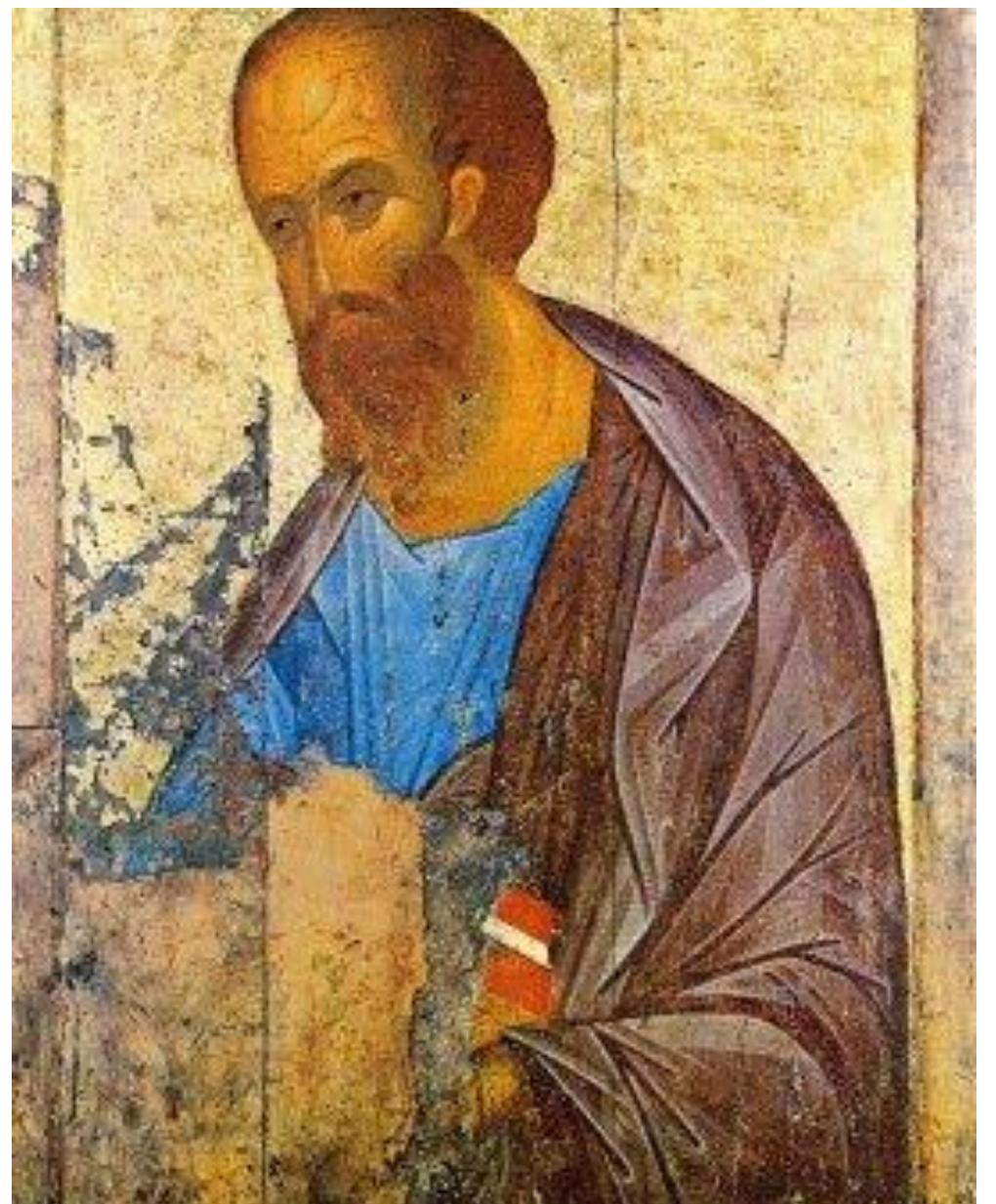
Життя і мистецтво святого Андрія Рубльова

Мало що відомо про життя Андрія Рубльова, найвидатнішого майстра московської школи іконопису. У молодості він вступив у монастирське життя і залишався глибоко під впливом духовного бачення святого Сергія Радонезького.

Рубльов вперше згадується у 1405 році, коли працював разом із Феофаном Греком і Прохором Городецьким над фресками Благовіщення собору в Московському Кремлі. Він знову згадується в історичних джерелах у 1408 році, коли відзначається його співпраця з Даніїлом Чорним над фресками Успенського собору у Володимирі-на-Клязмі. Між 1410 і 1420 роками Рубльов працював у Звенигороді. Саме в цей період були створені деякі з його найвідоміших ікон, зокрема *Свята Трійця* та *Деєсія*.

У 1420-х роках Рубльов створив фрески до собору Святої Трійці, хоча сьогодні зберігся лише найстаріший збережений іконостас. Його останньою відомою роботою була фреска Спасительського собору в Андроніковському монастирі в Москві. У 1988 році він був канонізований Православною церквою.

Стиль Рубльова поєднує найкращі досягнення пізантійського мистецтва: збалансовану композицію, гармонійні пропорції та елегантне лінійне оформлення форми, поєднане з дивовижною чутливістю до кольору і світла. Використання яскравих, чітких тонів, тонкого світлосвіту та глибокої уваги до внутрішнього світу фігур надає його роботам особливої атмосфери нерухомості, аскетичної краси, гідності та містицизму.

Святий Павло Апостол, фрагмент групи Звенигородських Деєсій. Близько 1414 року,

Божий провідник

Відносини з ангелами: бути ближчими до наших охоронців

Розділ 6

ДО ЯКИХ АНГЕЛІВ ЗВЕРНУТИСЯ І З ЯКИМ ПРОХАННЯМ

Католицька традиція говорить про **дев'ять хорів ангелів**: ангели, архангели, князівства, сили, чесноти, володарства, трони, херувими та серафими. Їхня велич натякається в усьому Писанні, іноді в образах вогню, світла, коштовностей і небесного поклоніння. Єзекиїль прагне до мови дорогоцінного каменя; Данило бачить «потік вогню», що тече перед престолом Божим, де «тисяча тисяч служили Йому, і десять тисяч у десять тисяч

стояли перед Ним» (Дан. 7:10).

Іншими словами: небо не порожнє.

Книга Йова запитує: «Чи є якась кількість у його арміях?» (Йов 25:3). Псалмоспівець співає: «Колісниці Божі вдвічі десять тисяч, тисячі на тисячі» (Пс 68:17). Писання не дає нам чіткого перепису ангельського світу, але чітко показує одне: небесні слуги Бога поза межами злічення.

Традиція Церкви, особливо спираючись на Писання та писання святих, розглядає ангелів як чистих духів, створених Богом, наділених розумом і волею. Вони не є розмитими силами, символами чи декоративними фігурками для різдвяних листівок. Вони — реальні особистості, могутні в святості, повністю спрямовані на Бога і Його волю.

Дев'ять хорів часто розуміють як ті, що беруть участь у різних формах служіння та роздумів. Найвищі хори — **Серафими, Херувими та Престоли** — особливо асоціюються з поклонінням, божественною мудрістю та величчю Бога. Середні хори — **Домініони, Чесноти та Сили** — пов'язані з управлінням творінням і стримуванням зла. Нижчі хори — **Князівства, Архангели та Ангели** — найчастіше пов'язані з Божою турботою про світ і Його взаємодією з людьми.

Останній пункт важливий для нас особисто.

Адже серед ангелів католицька віра також навчає прекрасної істини **Ангела-охоронця**. Строго кажучи, «Ангел-охоронець» — це не окремий хор, а місія, довірена Богом ангелу. Кожному з нас дано небесного охоронця не тому, що ми важливі у світському плані, а тому, що нас любить Бог.

Це вражаюча думка.

З дитинства ми, можливо, вивчали просту молитву: «Ангеле Божий, мій охоронець, дорогий...» Можливо, ми сказали це перед сном, не до кінця розуміючи, що саме маємо на увазі. Проте в цій маленькій молитві прихована глибока істина: Бог поставив поруч із кожною душею вірного супутника, захисника і провідника.

Падре Піо, який мав живу відданість ангелам, закликав людей пам'ятати цього невидимого друга. Він нагадав одній зі своїх духовних дочок, що від народження і до смерті нас супроводжує охоронець з небес, той, хто молиться за нас, захищає нас, втішає і веде до Бога. Для отця Піо це не було сентиментальною побожністю. Це було практичне католицьке життя.

І це практично.

Коли приходить спокуса, попроси допомоги у свого Ангела-охоронця.

Коли ти нервуєш, попроси його тебе заспокоїти.

Коли молитва здається сухою, попроси його помолитися з тобою.

Коли потрібно говорити складні слова з доброзичливістю, попросіть його керувати вашим язиком.

Коли йдеш на месу, попроси його допомогти тобі поклонитися.

Звісно, відданість ангелам завжди має залишатися належно впорядкованою. Ми не поклоняємося ангелам. Ми не розглядаємо їх як магічних істот, духовних домашніх улюбленців чи приватних джерел таємних знань. Поклоніння належить лише Богові: Отцу, Сину і Святому Духу. Самі ангели наполягали б на цьому. Вся їхня радість — вести нас до Господа.

Ось чому відданість своєму Ангелу-охоронцю така чиста. Вона не відволікає нас від Христа; це допомагає нам залишатися поруч із Ним. Добрий ангел ніколи не повертає до себе увагу. Як вірний посланець, він веде нас до Бога.

Отже, так, ангельський світ безмежний, славний і загадковий. Хори на хорі, армії за військами, духи, що палають любов'ю перед престолом Божим.

Але серед них є один ангел, подарований тобі.

Після нашого Господа, під материнською опікою Богоматі, він один із ваших найближчих друзів. Тихий, вірний, сильний і невидимий, він йшов з тобою з самого початку. І, Боже, коли твоя земна подорож закінчиться, Він теж буде поруч — не як чужинець, а як друг, який ніколи не залишав тебе.

ТИ ПОТОНЕШ
ЯКЩО
ТИ ЛЮБИШ
ІСУСЕ,
ТИ ПОТОНЕШ
У ЙОГО
МЕРСІ.

**Навколо
світу**

Іноді пропущені новини

ЕСТОНІЯ

Тунель під Балтикою

Схоже, амбітний план тунелю, що з'єднає Естонію з Фінляндією, знову в планах. Дипломати справедливо підкреслюють її стратегічну цінність, особливо з огляду на останні геополітичні зміни. Створення безпечного транспортного коридору, який з'єднає балтійські країни з рештою Європи, — це розумний крок як для безпеки, так і для економічного процвітання.

Сприяння таким зв'язкам між народами є потужним проявом солідарності, що зміцнює спільне благо всього регіону. Об'єднання людей і сприяння співпраці завжди є гідною метою.

Однак ми також повинні поставити моральні питання. 60-мильний підводний тунель — це колосальна справа. Як опікуни Божого творіння, ми маємо глибокий обов'язок запитувати про екологічну ціну. Хоча проєкт обіцяє покращити людське процвітання через торгівлю та безпеку, цей прогрес не повинен відбуватися за рахунок нашого спільного дому. Помолімося, щоб будь-який такий проєкт здійснювався з глибокою повагою до тендітного екологічного балансу Фінської затоки, справді служачи як людству, так і прекрасному світу, який Бог нам доручив.

БОЛГАРІЯ

ДУНАЙ ВІДКРИВАЄ МІСТ

Це захоплююча новина з Болгарії. Сильна посуха опустила Дунай, відкривши фундаменти мосту, збудованого самим Костянтином Великим у 328 році н.е. Археологи справедливо радіють, називаючи його дивом римської інженерії. Довжиною понад два кілометри це була колосальна споруда, але вона простояла менше 40 років, перш ніж була зруйнована. Поки ми святкуємо цей погляд на нашу християнську спадщину, існує моральний вимір, який ми не повинні ігнорувати. Відкриття є прямим наслідком тривожної посухи, ймовірно, пов'язаної з ширшими екологічними проблемами. Це гірко-солодкий дар, тверезе нагадування про наш урочистий обов'язок бути опікунами Божого творіння. Природа відкриває нам історію, але, можливо, також попереджає про наше майбутнє. Могутній кам'яний міст великого християнського імператора розсипався на порошок. Вона слугує потужною метафорою: дія людини швидкоплинна, але міст Віри, який Костянтин допоміг забезпечити для світу, побудований на скелі Христа і стоїть вічно.

ALERT НАТО

ВИНИЩУВАЧІ ПІДНЯТІ В ПОВІТРЯ

Тривожно читати, що запуски винищувачів НАТО на східному фланзі зросли на 250%. Альянс вказує на те, що російські військові літаки літають «темно» — без планів польотів чи транспондерів — як причину. Ця поведінка — не просто військова провокація; Це моральний провал, безрозсудно наражаючи на небезпеку життя цивільних у небі. Хоча ми повинні визнавати право країни захищати свій повітряний простір, нас має глибоко турбувати ця ескалація. Кожна «Альфа-метушня» — це крок на драбині напруги, танець на лезі ножа, де одна помилка може стати катастрофічною. Цей постійний стан підвищеної тривоги виснажує величезні ресурси, які могли б служити бідним. Катехизм застерігає про гонку озброєнь, і те, що ми спостерігаємо — це її моторошна реальність. Помолімося за розсудливість і щоб наші лідери шукали мужній шлях діалогу, а не легкого шляху провокації, щоб забезпечити справедливий і тривалий мир.

РОСІЙСЬКА АГРЕСІЯ

ВИРІШАЛЬНА ФАЗА

Новини з передової в Україні похмурі. Багато аналітиків вважають, що війна входить у вирішальну і потенційно руйнівну нову фазу. Основна проблема — критична нестача ракет-перехоплювачів, через що українські міста та цивільне населення опиняються під

небезпечною загрозою.

Як попереджає Адам Еберхардт з Центру східних студій, це створює «зростаючу безпорадність України перед російськими атаками». Він прогнозує потенційну «гуманітарну катастрофу» цієї зими, особливо якщо Росія знову атакує енергетичну інфраструктуру, необхідну для виживання цивільного.

З католицької точки зору це породжує глибокі моральні питання. Принципи Справедливої війни вимагають, щоб будь-яка військова дія мала дискримінувати між бойовими та некомбатантами. Навмисне націлювання на цивільну інфраструктуру, з передбачуваним наслідком завдання величезних страждань звичайним людям через холод і темряву, є тяжким моральним злом. Це прямий напад на Богом дану гідність людської особистості.

Конфлікт перетворився на жорстоку «війну виснаження». Ми бачили українські атаки на російські нафтопереробні заводи, а потім потужні російські авіаудари по українських містах. Хоча нація має беззаперечне право захищати свій суверенітет, цей цикл помсти розмиває межі і загрожує серйозною ескалацією зла.

Президент Зеленський тепер підштовхує своїх дипломатів до здобуття зброї, ефективність якої оцінюється за ракетами, які вони забезпечують. Це акт чистого відчаю. Хоча ми визнаємо право на самооборону, ми також повинні молитися за мир, який виходить за межі логіки озброєння. Помолімося за лідерів з усіх боків, щоб шлях до справедливого і тривалого миру був знайдений до того, як ще більше невинних життів буде зруйновано.

Ми читаємо Папу Лева

У будь-якій ситуації Ісус не покидає нас, якщо ми смиренно приймаємо Його в човен нашого життя — через молитву, таїнства та слухання Його слова.

Літургія годин, пов'язана з Євхаристією і розширюючи її світло, освячує час нашого повсякденного життя: вранці ми починаємо день з вірою та

вдячністю; опівдні ми просимо сили вірності серед труднощів; увечері, після роботи, вечірня супроводжує момент заходу сонця; вночі ми засинаємо, довіряючи себе миру Божому. Кожна з цих годин — це акт надії: під час нашого земного паломництва ми стоїмо, очікуючи разом із усією Церквою славного повернення Господа.

Загальна аудиторія, 5 серпня 2026 року

Дорогі молоді люди, сьогодні Європа і весь світ шукають серед вас нових святих. Майте мужність вірити слову Євангелія; стати повністю людською через свободу Ісуса Христа (...). Назва вашої зустрічі — «Вперед!» — це місія, відправлення на дороги, для яких у нас ще немає карт, бо вони відкриваються, коли ми слухаємо серце, слухаємося Святого Духа і слідуємо за Воскреслим, куди б Він не обрав йти

перед нами. Вперед! Вперед! Або ще краще: відпустіть нас! Пішли! Підійдемо на периферію, де несправедливість і насильство деяких позбавляють багатьох їхніх честь гідності та мрій.

Свята меса з молодими учасниками програми «Вперед! Францисканська молодіжна зустріч 2026», Ассізі, 6 серпня 2026 року

Після дива множення хлібів і риби Учитель закликає Своїх учнів сісти в човен і вирушити на озеро, а Сам піднімається на гору молитися. Однак далеко від берега учні залишаються на милість вітру і просуюються лише з труднощами. Після досвіду успіху, коли вони поділилися дивовижним знаком, тепер вони стоять безпорадними і наляканими перед загрозою хвиль і протилежного вітру. Наприкінці ночі Ісус приходить до них на буревій воді, і вони, налякані, вважають Його приви́дом. Але Він каже їм: «Зберіться сміливо! Це я; не бійся!» Присутність Господа змінює все: Петро навіть може зробити кілька кроків через хвилі до Нього; але потім страх охоплює його, він починає тонути, і Ісус рятує його. І коли Вчитель сідає в човен, буря стихає, і з сердець учнів спонтанно виникає сповідь віри: «Істинно Ти — Син Божий!» (...). Це диво вчить нас чомусь важливого: понад усе, що ми не повинні звеличувати себе через свої успіхи і ніколи не переоцінювати власну силу, і водночас не впадати у відчай навіть у темні моменти, коли відчуваємося безпорадними перед проблемами і, незважаючи на зусилля, здається, що замість руху вперед, Ми йдемо назад. У жодній ситуації Ісус не покидає нас, якщо ми смиренно приймаємо Його у човні нашого життя — через молитву, таїнства і слухання Його слова — у Ньому ми знайдемо мир, світло і силу для нашої подорожі.

Angelus, 9 серпня 2026 року

На мою думку

Католик у номері 10: причина для надії чи занепокоєння?

Чи вийде Енді Бернем на практиці за межі нечітко визначеного «культурного католицизму»? Новий прем'єр-міністр Великої Британії поси́лає досить суперечливі сигнали щодо релігійних переконань.

Коли Енді Бернхем став прем'єр-міністром 20 липня, серед багатьох британських католиків виникла тиха надія. Вперше в сучасну епоху політик, вихований і освічений у католицькій вірі, займає найвищу посаду в офіційно протестантській країні. Сподіваються, що його виховання сформує його управління, принісши глибше розуміння християнських цінностей у суспільне життя. Однак ця надія пом'якшується передбачуваною тривогою: що пан Бернхем зіткнеться з величезним тиском, щоб відкласти католицьке коріння і прийняти світський, ліберальний консенсус британського політичного класу.

Задає тон

Пан Бернхем, колишній мер Великого Манчестера, не гаяв часу і зробив символічний жест. Після перемоги на довиборах у своєму окрузі Мейкерфілд він наполягав на складенні парламентської присяги на Святому Біблії. Цей акт підготував основу для прем'єрства, яке він визначає як «прагнення до соціалізму» — термін із позитивним відтінком у Великій Британії, зосереджений на сильній соціальній системі захисту.

У своїх перших промовах він виклав бачення, яке підтримує державні послуги у сфері охорони здоров'я, освіти та житла, водночас виступаючи проти іноземних військових інтервенцій, хоча й залишається рішучим прихильником НАТО. Він пообіцяв національне оновлення через реіндустріалізацію та більшу роль державного сектору, все це частина «відновлення балансу сил». У центрі його послання — обіцянка «відновити надію», зробивши «турботу про людей» наріжним каменем свого уряду.

Підстави для надії?

Для багатьох ці ранні обіцянки є приємним знаком. Відчувається бажання знайти лідера, який міг би впоратися з глибоко вкоріненими проблемами нації і прорватися крізь апатію, що оселилася в нашому суспільному житті.

Лідери як католицької, так і англіканської церков — архієпископ Річард Мот і архієпископ Сара Маллаллі — публічно висловили свої молитви та готовність співпрацювати заради спільного блага. Цю думку підтримали релігійні організації з усього спектра — від екуменічної групи *«Християни лівих»* до *Єзуїтської служби біженців*.

Хоча Борис Джонсон був охрещений католиком, він виріс у англіканській церкві і не був практикуючим християнином. Історія Енді Бернхема інша. Він виріс у вірі, служив на месі в дитинстві та відправляв своїх дітей до католицьких шкіл. Він тепло говорив про Церкву, і багато коментаторів бачать вплив основних католицьких соціальних вчень — субсидіарності, солідарності та загального блага — у його політичній філософії «манчестеризму».

Минулого року, виступаючи в Інституті Теос у Лондоні, він прямо посилався на католицьке соціальне вчення і пообіцяв сприяти «довірі, спільноті, вірі та вірі». Він описав свою зустріч із Папою Франциском у 2023 році як найбільшу привілей у своєму житті.

Причина для занепокоєння

Незважаючи на ці позитивні сигнали, діяльність пана Бернхема передає глибоко неоднозначні сигнали. Він визнав, що хоча католицьке соціальне вчення є «основою» його політики, він «часто вступав у конфлікти з Католицькою церквою» і «не є особливо релігійною людиною».

Цей конфлікт найбільш помітний у найважливіших моральних питаннях нашого часу. Він послідовно займає ліберальні позиції з таких питань:

- Аборт
- Допоміжне самогубство
- Сексуальна освіта у школах
- Права трансгендерних людей

Найтривожніше для вірних католиків було те, що він одного разу публічно закликав Папу Франциска «привести Церкву у XXI століття», визнавши одностатеві союзи шлюбом. Тож не дивно, що його прем'єрство зустріли зі скептицизмом. Тімоті Гайл з *Асоціації католицької історії* висловив поширене питання, поставивши під сумнів, чи коли-небудь віра пана Бернхема вийде за межі форми «культурного католицизму».

Політична реальність

Як прем'єр-міністр, пан Бернем стикається з унікальними конституційними перешкодами. Як католик, він буде виключений з будь-якої ролі у призначенні єпископів і високопосадовців у встановленій Англіканській церкві. Йому доводиться орієнтуватися в політичному ландшафті, де антикатолицькі упередження, хоч і часто приховані, все ще

залишаються. Не слід забувати, що лише у ХІХ столітті католики в цій країні здобули право обіймати державні посади.

Його кабінет, оголошений наприкінці липня, включає кілька видатних християн, таких як міністр оборони Вес Стрітінг і міністр бізнесу Джонатан Рейнольдс. Новий прем'єр-міністр також пообіцяв, що релігійні громади будуть почуті в уряді. Церковні організації вже сприймають його слово, надсилаючи заклики застосувати християнські принципи до політики щодо притулку, зміни клімату та бідності.

Шлях уперед: автентичність і цілісність

Єпископ Браян Макгі з єпархії Аргайл і Островів, віце-президент Конференції єпископів Шотландії, вважає, що було б глибокою втратою, якби політик, сформований католицьким світоглядом, піддався світським уявленням політичної еліти. Він стверджує, що громадськість у Великій Британії та по всій Європі втомила від політиків-кар'єристів і прагне лідерів, які можуть чітко висловити свої переконання та захищати їх з переконанням.

Християнство досі залишається найбільшою релігією у Великій Британії, і серйозний політик не може дозволити собі ігнорувати його вчення. Єпископ Макгі визнає майбутні виклики:

«Багато людей тут не симпатизують Церкві і не хочуть, щоб релігія була присутня у публічному просторі, а всі політики стикаються зі складними викликами і змушені йти на компроміси. Якщо ж певні питання справді для них важливі, вони повинні бути готові їх підтримати. Люди поважають тих, хто проявляє моральну цілісність, навіть якщо вони з ними не погоджуються.»

Можливо, саме за цим стандартом ми повинні оцінювати нашого нового Прем'єр-міністра. Чи стане його католицьке виховання джерелом моральної мужності та цілісності в коридорах влади, чи стане історичною приміткою в кар'єрі, що відповідає духу епохи? Наші молитви мають бути за перше.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, пам'ятайте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Джеррі Сміт, Річард Фокс, Сесіл Фінн, Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Ліліан Кокс, Сара Кармайл і Долін Дернін.

Будь ласка, молимося про Девіда Броді, який нещодавно помер, і всі його річниці припадають на цей час.

Новини та події

Приєднуйтесь до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

Велика вдячність усім, хто зробив внесок у успішний Кавовий ранок. Кошти будуть зібрані заплановано.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайл і Островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160